

11. περὶ τῶν ἀντικειμένων δευτέρῃ δύο

1. τὰ ἔστιν· ὅτι ἀντικειμένα ἔστιν, ὅσα μηδενὶ ὁμοίως ἀντιτάττει
ὡς αἱ ἀμύσεις· ὅσον τὸ διπλάσιον ἕδενι ὁμοίως ἀντιτάσσεται
ὡς τῷ ἡμισυ· ἢ τὸ χαρὸν ἕδενι ἕτως, ὡς τῷ ἀγαθῷ· ἢ
τὸ φρόνησιν ἕδενι ἕτως, ὡς τῷ ὀφείλει· τὸ καθήκον ἕδενι ὡς τῷ μηκαθῆκον.

2. σοφῶς ἀντικειμένη τὰ ἀγαθὰ ἀμύσεις· ὅτι τετραχῶς

1. τὰ μὲν ὡς τὰ ἀρεστὰ· ὅσα δὲ ἕτως ἀντικειμένη, αὐτὰ ἀπὸ
ἔστι τῶν ἀντικειμένων λέγονται· ὅσον τὸ διπλάσιον τῷ ἡμισυ
διπλάσιον, ἢ τὸ ἡμισυ τῷ διπλασίῳ ἡμισυ.

2. τὰ δὲ ὡς τὰ ἐναντία· περὶ ὧν δευτέρῃ δύο.

1. τὰ ἔστιν· ὅτι ἐναντία ἔστιν, ὅσα ἴσοι τὸ αὐτὸ γένος ὄντα
πρὸς ἀλλήλων διεστηκε· ἢ τῷ αὐτῷ δικλίκῳ ἴσο·
καὶ μὲν ἐνυπαρχόντων δυνάμει, ὁμοῦ μὲν ἕδενι ποτε, καὶ
ἐναντία δὲ· ἐκβαλλόμενα γὰρ ὅσον τὸ ἕτερον ἴσοι τῷ
ἕτερον, ἢ μὴ φύσιν τὸ ἐν ἰσότητι· ὅσον μέλαν ἢ λευκόν.

2. σοφῶς διήρηται· ὅτι διχῶς

τὰ μὲν ἀμετα· ὧν ἀνά μέσον ἕδενι ἔστι· ἢ τῶν ποιότων
ἰσότητον ἐν τῷ ἰσοκλήτῳ ἰσότητι ἀναγκαιώς
ἢ κατ' αὐτοῦ καθήκοις· ὅσον νόσος ἢ ὑγία ἐν
τῷ σώματι· ἢ τὸ περὶ τὸν ἡλιον τῷ δευτέρῳ.

τὰ δὲ ἐμμετα, ὧν ἀνά μέσον ἔστι τὸ ἴσον οὐκ
ἀναγκαῖον ἰσότητον ἰσότητι ἐν τῷ ἰσοκλήτῳ·
ὅσον λευκὸν ἢ μέλαν ἐν σώματι ἰσότητι μὲν, ἀλλ'
ὅχι ἀναγκαιώς ἀπὸ ἰσότητον· ἔστι γὰρ μέσον αὐτῶν
ὅσον τὸ φαιόν, ὡχρὸν ἢ ὅσα ἄλλα χρώματα.